

Nyfikenhetsskafferiet: Vandringsfolket

Bidrag från Bengt Pleijel
2010-02-18

Hungriga fötter vandrar in i skafferiet

Om du vill lyssna till denna pärla klicka här!

Vandringsfolket En psalm vi ofta sjunger är "Gud, ditt folk är vandringsfolket" (Sv Ps 298). Vi är inte sittarfolket, som sitter och tittar på varandras nackar. Vi är inte rusarfolket som jagar och stressar, drivna av trender och nya duktigheter. Vi är tillsammans "Guds folk". Vi vandrar på "vägen till livet". Det är melodin som sjunger i detta kapitel. Var är vägen? Jesus svarar: Jag är vägen (Joh 14:6). Han är inte en väg bland många. Han är Vägen. Inte en väg som gör ont i dina fötter, inte heller den som gör dig rädd och spänd i nerverna, när trafiken är så svår och livet grymt och människorna hårda. Jesus är Vägen. Och Jesus är Livet (Joh 14:6). Jesus har dött för oss för att vi skall leva tillsammans med honom, skriver Paulus i 1 Thess 5:9-11. Han har uppstått för att vi ska sluta leva i våra nederlag. I tro på honom får vi det eviga livet redan nu. Vi får en försmak av den stora glädjen att alltid höra ihop med honom som älskar oss. Den väg han leder oss på är smal. Smal - men övermåttan underbar (1 Kor 12:31, 1917). Kan du höra ett kärleksbudskap i detta? Om den breda vägen är som den stressiga och tröttsamma motorvägen, så kan man se den smala vägen som skogsstigen. När du går fram där, blir du lugn. Du andas ut och du andas in. Hälsan kryper in i kroppen. Det friska livet når dig.

Vad Jesus gjort måste landa i vandringsfolkets liv. Vår uppgift är att hjälpa varandra att få personlig kontakt med Jesus. Det betyder att lyssna till honom. Varje ord som kommer till liv för dig är ett möte med Jesus. Hans ord är ande och liv. Det är programmerat med liv och kraft och tröst. För att ett frö ska växa behöver det värme och vatten. Mose berättar om Guds närvaro under Israels ökenvandring. Herren gick framför dem, om dagen i en molnstod, för att leda dem på vägen, och om natten i en eldstod, för att lysa dem (2 Mos 13:21). Vi får hjälpa varandra att se och upptäcka Herrens närvaro. Han talar in livets ordfrön och där finns elden - värmen. Där finns också molnet med strömmar av levande vatten. Det är mycket spännande som kan hända under vår ökenvandring. På vägen får vi ibland stanna till. Vi ska trösta och bygga upp varandra skriver Paulus i 1 Thess 5:11. Ingen får bli efter på vägen. Någon kanske har ramlat ned i något dike. Dra upp honom! Leta efter honom i laglöshetens dike. Det är där man sölar ned sig i "geggamojan". Klibbigt!

På andra sidan finns lagiskhetens dike. Där hittar du folk som är fångade

"i en neurotisk överjagsreligiositet". Lite småängsliga och rädda. Duger jag? Är jag bra nu? Måste bli perfekt. Varför försöka bli perfekt när det räcker med att bli fullkomlig? Vill du bli perfekt är du inriktad mot dig själv. Vill du bli fullkomlig behöver du bara bli inriktad mot Jesus. Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd, sjunger Johannes (Joh 1:16). På vägen möter du svårbegripliga människor också bland dem som delar din tro. Men Jesus har inte befallt oss att gilla varandra utan att älska varandra. Och modellen för denna kärlek ger han själv. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra står det i Joh 13:34. När man dröjer i orden så som jag har älskat er, får man erfarenheter att dela med sig av bland vandringsfolket. Och en ny klarsyn att leva med dem som är svåra att förstå. Frågor:

Har du besvär med de kristna i din församling?

Har ni blivit sittande? Ramlat ned i något dike?

Går ni varandra på nerverna?

Fundera på detta och se om nedanstående bibelrecept

kan förändra något för din syn på de andra. Bibelrecept: Ha fördrag med varandra och var överseende om ni har något att förebrå någon. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta.

(Kol 3:13) Om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset,

då har vi gemenskap med varandra

och blodet från Jesus, hans son,

renar oss från all synd.

(1 Joh 1:7) Kristus ... gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår. Han begick inte någon synd, och svek fanns inte i hans mun. Han svarade inte med skymford när han skymfades. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist.

(1 Petr 2:21-23) Bön: Förlåt oss våra skulder såsom ock vi förlåter dem oss skyldiga äro.

(Matt 6:12, NT 17) Fader, vi ber dig om skuldernas förlåtelse.

Ty den försummade kärleken,

det ovänliga svaret,

den nedlåtande minen,

den hårda blicken och mycket annat

hopar skuld på skuld,

som tynger oss och binder oss

och tar ifrån oss vår frimodighet

och hindrar vår vandring och gör oss till problem för andra.

Hjälp oss att kunna se våra egna synder

och ärligt bekänna dem

och längta efter förlåtelsen

ty då blir det lättare att räcka handen

till försoning åt dem som står i skuld till oss. Ger vandringarna ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka här.